PAU 2001

Pautes de correcció LOGSE: Dibuix artístic

SÈRIE 4

Cubisme

Exercici 1 (3 punts)

Qualsevol de les dues imatges fa referència al títol genèric de la prova i entre elles tenen un caràcter complementari de tal manera que l'alumne trobi factible poder aplicar el seu millor discurs a alguna de les dues.

OPCIÓ A

Exemple de possibilitat de comentari. Resum:

El cubisme és un moviment artístic situat cronològicament entre 1907 i 1914, practicat per Picasso, Braque, Gris, Léger, Matisse, Derain, entre d'altres artistes. L'obra "Les demoiselles d'Avignon" de Picasso (1907) és considerada com una referència cronològica i també estilística. L'art negre i les obres estructurades de Cezanne hi tenen una clara influència.

Cal destacar la importància de Braque en els inicis del cubisme, sovint eclipsada per la de Picasso, tanmateix innegable. S'acostuma a diferenciar dos tipus de cubisme: l'analític (un o diversos objectes són vistos des de punts de vista diferents) i el sintètic (objectes diferents, pertanyents al mateix o diferent context, configuren una nova composició). Moltes obres, però, tenen una fragmentació i una composició més arbitrària. Cromàticament es tendeix a utilitzar el negre, el blanc, els grisos, marrons, etc.(no s'exclouen altres colors) per oposició al cromatisme dels moviments anteriors. Les pintures són fortament estructurades i amb importància de la forma, de la representació de l'espai i de la composició. La factura (traç) sovint és lineal amb tractaments que van des de la pintura plana a l'ús de pinzellades soltes. Cal remarcar la importància del "collage". El cubisme va tenir la seva versió escultòrica: Picasso o Gargallo en són exemples.

Cal valorar si es contextualitza l'obra en funció d'algun dels factors següents: pel tema, pel moviment artístic, per la relació, semblança o oposició a altres artistes o obres, per la repercussió social de l'obra. Valorar si a partir de l'obra es descriu algun dels aspectes següents: significats o interpretacions assumides històricament i/o interpretacions pròpies. Valorar si es dóna alguna informació de l'autor. Valorar si s'utilitza una terminologia escaient i un redactat entenedor.

OPCIÓ B

Exemple de possibilitat de comentari. Resum:

La instal·lació és un concepte artístic que té els seus orígens en els moviments de meitat del segle XX, els quals proposen un art obert a la interconnexió entre diferents pràctiques artístiques, un art menys objectual i més ideològic. La instal·lació no és cap estil en concret, ja que ha estat aplicat des de premisses estètiques molt diverses, sinó una actuació artística en l'espai en la qual sovint es barregen aspectes provinents de diferents arts o oficis artístics (pintura, escultura, arquitectura, il·luminació, sonorització, etc.). En els darrers anys de la dècada dels noranta les instal·lacions han agafat molt de protagonisme en les manifestacions artístiques.

(Cal valorar si es contextualitza l'obra en funció d'algun dels factors següents: pel tema, pel moviment artístic, per la relació, semblança o oposició a altres artistes o obres. Valorar si a partir de l'obra es descriu algun dels aspectes següents: significats o interpretacions assumides històricament i/o interpretacions pròpies. Valorar si es dóna alguna informació de l'autor. Valorar si s'utilitza una terminologia escaient i un redactat entenedor.)

Oficina de Coordinació i d'Organització de les PAU de Catalunya

Pàgina 2 de 2

PAU 2001

Pautes de correcció LOGSE: Dibuix artístic

Exercici 2(7 punts)

En el dibuix de 100 x 70, es valorarà amb un màxim de 5 punts els aspectes següents:

La creativitat.

La representació agosarada de l'espai.

El grau d'intencionalitat per buscar solucions poc fàcils i poc estandarditzades.

El bon tractament del mitjà triat.

La netedat i la precisió del traç i de la taca.

La proporció, la composició i l'ús de l'espai.

El tractament de les zones "buides"

La claredat d'intencionalitats i la seva relació amb el resultat.

En els esbossos, es valorarà amb un màxim de 2 punts els aspectes següents:

La facilitat pel dibuix en el tempteig d'idees.

La destresa en l'ús del mitjà triat (llapis, tinta, pinzell, etc.)

La qualitat progressiva dels esbossos presentats.